

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisli se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vinogradniške ali vinarske zadruge.

Zadnji čas govori se javno čedalje več o izboljševanju gospodarskih razmer pri Slovencih. Vrli celovski »Mir« je nasvetoval veliko gospodarsko družbo na delnice po 100 gld. jedno, na ljudskem shodu v Mozirju se je razgovarjalo, kaj bi bilo bolje, ali osnovati za južni Štajar posebno kmetijsko družbo ali pa pridružiti se Kranjskej, na shodu v Šmarijah pa se je priporočalo snovati na podlagi zakona o zadrugah z dne 9. aprila 1873 vinogradniške ali vinarske zadruge.

Naši vinogradi so ogromen del narodovega imetja. Toda vinska trta začela je pešati. Vrh tega jo napada smod in trtna uš nam žuga vinograde popolnem ugnobiti. Kaj storiti? Porabiti sredstvo, katero tukaj edino pomaga: prenoviti stare vinograde s pomočjo ameriškega trsa. Dokaz in zgled bodi nam Brežiški okraj!

Vlado so državni poslanci sedaj toliko vklonili, da je začela resno pospeševati obnovo vinogradov. V to svrhu ima: 1. letos 100.000 gld. namesto prejšnjih 36.000 gld. na razpolaganje; 2. daje saditi državne trsovniče; 3. nastavlja in podpira može strokovnjake, da podučujejo vinogradnike o gojenju in cepljenju ameriške trte; 4. odpisuje zemljiški davek pri vinogradih po trtni uši oškodovanih; 5. daje brezobrestna posojila posestnikom, ki hočejo svoje vinograde prenoviti z ameriško trto in 6. oprošča nove vinograde zemljiškega davka, ako so zasajeni z domačo trto, skozi 6 let, če pa z ameriško, skozi 10 let.

To je sedaj vlada storiti voljna in pooblaščená. Sedaj treba le, da se posestniki neizogibnega dela lotijo, ponudene ugodnosti izkoristijo, kar se pa najlojše izvršuje s pomočjo postavno osnovane zadruga. Zgled so nam naše slovenske posojilnice. Vsak vinogradni okraj bi naj osnoval zadrugo vinogradniško ali vinarsko. Zadruga dobi hitreje in lojše od vlade, česar treba, ona more naročevati ceneje umetnih gnojil, na kar bo tudi misliti, zlasti tam, kjer vinogradi gnoja stradajo; ona more vso obnovo vinogradov najuspešnejše izvršiti in naposled tudi kletarstvo in vinsko trženje v roke vzeti. Odlagati nikakor več ne kaže, sicer nas drugi prehitijo. Z ameriško trto obnovljeni vinogradi močno rodijo in dajejo boljše vino, ker je cepljena z najboljšo domačo trto.

To so sedaj se vé le domoljubni nasveti. Objavljajo se, da se pojmi zbistrijo, vse razmere in okoliščine v poštav vzamejo in dobro prevdario in potem ni dvomiti, da tudi tukaj Slovenci krenemo pravo pot. —

Resoluciji o davčnih predlogih se ugovarja, češ, da so ovi nasveti najizvedljivi. To je zelo krivo. Nasveti druga niso, nego dotični predlogi slovenskih poslancev g. Robiča in g. Povšeta v davčnem odseku državnega zbora, ki sta vse dobro premislila, preden sta svoje predloge stavila. Sicer pa že sedaj nista ostala brez

uspeha: g. Robičev predlog je vklonil vlado privoliti, da se 15% zemljiškega davka odpiše namesto 13½ in g. Povšetov, da je finančni minister voljen bil do 200 gld. čistega katastralnega dohodka kmete oprostiti nove osobne dohodnine. Da bi gg. Robič in Povše tudi najrajši videla, če bi vsi grunti posestniki novega davka bili prosti, to je samo ob sebi umevno. Toda finančni minister neče o tem ničesar čuti in zatorej skušata vsaj večino kmetijskih posestnikov ovega davka rešiti Dal Bog, da se njima to vsaj deloma posreči!

Dr. L. G.

Sodne razmere na Slovenskem.

(Govoril v državnem zboru dr. Lavoslav Gregorec dne 23. maja.)
(Dalje.)

Pravosodno ministerstvo je vselej odgovorilo, »da so se izdali ukazi«. Mogoče, da se je kaj ukazalo, ali pomagalo ni to nič. Stara pohabljená uradna tabla visi še vedno na svojem mestu. To je pravi škandal. Cesar-skega orla že ni spoznati, podoben je pohabljenemu rudečemu petelinu sv. Petra. Naj še pristavim: Tako se ravna v okraju, kjer prebiva poleg 18.000 Slovencev le 45 takozvanih talmi-Nemcev, namreč pomemčenih Slovencev. Sicer pa ni pri okrožnem sodišču v Celju nič bolje. Tam je tudi uradna tabla stara in pohabljená, ali napis je samo nemški. Da imajo pri tem okrožnem sodišču časih Slovenci opraviti ali narobe, to je spoznati le po izvestnih svarilnih napisih na hodnikih, kakor: Tukaj kaditi je prepovedano.

Naprošen sem bil, da spregovorim nekoliko besed o konfiskacijski praksi (navadi) pri okrožnem sodišču. To bo nekaj za mojega spodnještajarskega kolego g. dr. Foreggerja. Tam v Celju izhaja nemški lokalni list. Dr. Foregger se vedno imenuje kot njegov lastnik. Ta list se bavi pogostoma tudi z nami duhovniki, seveda ne na dobroten način. Kar bi nam moglo biti količkej neprijetno, vse priobčuje. Mej drugim je tudi ponatisnil neki članek iz celovških »Freie Stimmen«. V tem članku se graja neki duhovnik, ker je storil svojo dolžnost. Storil je to, kar delajo škofje, svaril je namreč vernike pred slabimi listi in jim priporočal dobre. To je vendar po sebi umevno. To pa se mu je silno zamerilo in reklo se je, da je to politična agitacija, da je cerkev shajališče, prižnica pa agitacijski oder. To je očitno huskajoč članek in zato je rečeni nemški list mislil, da ga mora ponatisniti. Državni pravnik je pa list konfiskoval. Bila je to št. 2 z dne 7. januarja 1894. Urednik se je pritožil, okrožno sodišče ni potrdilo konfiskacije in isto tako tudi ne Graško višje deželno sodišče. Da se v Gradcu konfiskacija ni potrdila, temu se res čudim. ne

čudim se pa, da se ni v Celju potrdila. In zakaj ne? Sedanji g. okrož. predsednik okrož. sodišča je bil nekdanj tam kot drž. pravdnik in svojega mišljenja gledé duhovščine od takrat najbrž ni premenil. Kot drž. pravdnik nam je kazal malo prijaznosti, a toliko več mrznje. To lahko iz lastne skušnje rečem. Naprošen sem bil nekoč, naj pri drž. pravdništvu v Celju prosimo odpomoči glede prehuđega pisanja izvestnih nemških lokalnih (krajnih) listov. Za odgovor se mi je reklo, da si lahko vsak duhovnik sam pomaga s tem, da toži. Tega ne bomo storili, pač pa se bomo pritoževali, da se služabniki državno-priznane cerkve nezadostno varujejo.

Po dolgoletnih prizadevanjih smo Slovenci vendar dosegli, da se slovenske vloge več ne zavračajo, nego vzprejemajo. Ali pa se o teh slovenskih vlogah slovenski obravnava in sodi, to je drugo vprašanje. Pri nas na Štajarskem in na Koroškem ne. Čudovito je, kako bistroumni so sodni uradniki, kadar je iskati izgovor, in izgovorov in pretvez, da se umaknejo slovenskemu uradovanju, hitro najdejo.

Evo nekoliko vzgledov: Slovenska stranka toži in pride s svojim slovenskim advokatom, nasprotna stranka pride z nemškim advokatom, ki govori samo nemški. Vsa obravnava se potem vrši v nemškem jeziku in slovenska stranka dobi nemški odlok. Pri bagatelnem postopanju se godi tako le: Sodnik zapiše v zapisnik »Toženca ni bilo«. Te besede zadoščajo, da se pošlje slovenski stranski nemška odločba. Zlasti nepravilno se nam zdi, da se pri slovenskih kaznenih ovadbah razpošiljajo nemške pozivnice. Tudi v civilnih zadevah. Če pride pri kaki kazneni stvari slovenska stranka prosit, naj se slišijo nove priče ali naj se jej dovoli odlog kazni, tako se te slovenske prošnje vedno le nemški rešujejo. Prav pogostoma se rabi zlasti v območji Celjskega okrožnega sodišča to-le sredstvo. Če pride slovenska stranka kedaj brez zastopnika, tako se naroči zastopanje kateremukoli sodnemu uradniku. Ta govori samo nemški in to zadošča povsem, da se razpravlja vse le remški in da se slovenski stranki izda tudi le nemška sodba. Ljudje so se pač pritoževali, ali pritožbe niso nič pomagale. Višjesodni predsednik vitez Waser je take pritožbe vedno zavrnil, zadnjikrat, hvala Bogu, z odločbo z dne 7. oktobra 1891. št. 10.481 s porogljivo pripomnjo, da stranki samonemško rešilo ni naredilo škode. Ali pravico je imela zahtevati odpomoči. S tem se je bivši višjesodni predsednik od nas Slovencev poslovil, tudi mi se s tem od njega poslovimo.

Temu možu je bilo slovensko uradovanje zoperno. Zmatral ga je za madež, katerega je skušal obvarovati višje dež. sodišče v Gradcu. Zato je vse slovenske rekurze reševal samo nemški in naročal sodiščem prve instance, izdati slovenski stranki slovenski intimat. Na ta način je dvojje dosegel. Prvič mu ni bilo treba slovenski uradovati, drugič pa je s tem izdatno oviral slovensko uradovanje, ker slovenski sodni uradniki, kateri, kadar je bilo pričakovati rekurza, raje niso slovenski uradovali, da so se iznebili jako nadležnega prelaganja. Da je bilo to postopanje Waserjevo nezakonito, je razvidno iz § 211. patenta z dne 3. maja 1853, št. 81. Po tem patentu mora biti vsaka sodna razzsodba podpisana od voditelja sodišča in od jednega svetniškega tajnika. Po tem je bil le nemški original višjesodnega predsednika Waserja pravi original, stranki dostavljena slovenska intimacija pa le prevod brez vsake vrednosti. Da bi višjesodni predsednik tega ne bi vedel, tega Slovenci ne verujejo. Pač pa smejo misliti, da ga je tako oslepila animoznost in sovraštvo do Slovanov. Ta višji sodnik je torej odstopil. Žal, da njegov duh še ni zapustil vseh sodnih poslopij. Zato pa tudi še ni izginila naša nezaupnost do sodnih oblastev. Mnogo je še sodnih

uradnikov, ki še zdaj s slovenskimi strankami ne znajo v slovenskem jeziku občevati. Slovenski sploh ne razumejo. Mnogo jih je, ki nas sovražijo, nas zaničujejo, in nikdar se ne moremo iznebiti strahu, da nimamo opraviti z nepristranskimi služabniki pravice, ampak s političnimi nasprotniki.

Navedel bom za to nekoliko dokazov. Nemški lokalni list Celjski je pred kratkim psoval nekega slovenskega drž. poslanca. Prijatelji so poslanca siliili, naj toži in poslanec se je po kratkem ugovarjanju udal. Sodnik je priznal psovko, v meni povsem nerazumni modrosti pa je menil, da si je mej psovko in poslančevim imenom misliti vejico, potem pa da ni poslancu ta psovka nič mar. Tako se je tudi zgodilo. Urednik je v izvodu, kateri je bil seboj prinesel s peresom napravil vejico in je bil oproščen, poslanec pa je imel plačati pravdne troške. V takih razmerah trpé Slovenci raje krivico, kakor da bi iskali pravico pri takih sodnih oblastvih.

(Konec sledi.)

Cerkvene zadeve.

V. letno poročilo „Cerkvene družbe v Vitanju“ za leto 1893

Namen družbe je: zbirati denarje, da se more ob svojem času dostojno popraviti farna cerkva sv. Petra in Pavla v Vitanju. Družbino premoženje je znašalo vsled računa za 1892. leto 1764 gold. 4 kr. Doneski 1893. l. 264 gld. 38 kr., stroški za letni račun 1892, za poštino itd. 24 gld. 30 kr., dohodki leta 1893. toraj 240 gld. 8 kr., obresti do 31. decembra 1893 od naloženega denarja 86 gld. 44 kr., prišteti se ima še znesek z 100 gld., ki je vknjižen na korist cerkvene družbe na zemljišči, vloga 48 katastralna občina Brezen. Ta znesek je prepustila cerkveni družbi pokojna Apolonija Krančan v Ljubnici hšt. 2. Premoženje cerkvene družbe znaša toraj koncem 1893. leta 2190 gld. 56 kr. Gotovina z 2090 gld. 56 kr. je vložena v Vitanjski posojilnici št. hr. knjige 1. Doneski za »cerkveno družbo« so v letu 1893. v primeri s poprejšnjimi leti majhni. Vzrok temu je ta, da se je l. 1893. zbiral za popravljanje cerkve Matere božje na hribci. Vsled naznanila lanskega letnega poročila se je imel prezbiterij (sprednji del) prelepo zidane cerkve Matere božje presno slikati in veliki oltar prezlaiti. Oboje se je dovršilo. Vsi stroški so pa znašali 1992 gld. 92 kr. Nabralo se je po prostovoljnih darovih večidel med Vitanjskimi farani 1700 gld. 37½ kr. Primanjkljaj z 292 gld. 54½ kr. se je poravnal s cerkvenim denarjem. Vsled teh darov za Marijino cerkvo so zaostali doneski za cerkveno družbo. Zaupamo pa, da se nam pridružijo v bodoče zopet vsi poprejšnji udje in pristopijo novi. Po pravilih cerkvene družbe se ima vsako leto opraviti ena sveta maša za žive, in ena za mrtve ude in dobrotnike. Prva se je opravila 15. novembra 1893, druga 16. novembra 1893. Srčna zahvala vsem dobrotnikom, ki so pripomogli, da se je popravila cerkev Matere božje na hribci, vsem udom cerkvene družbe in zaupnim osebam, ki so z veliko požrtvovalnostjo pobirale doneske po svoji okolici! Bog plačaj vsem!

Nova sv. maša pri Kapeli.

Dné 22. julija je obhajal frančiškan oče Severin Korošec pri Kapeli prvo svojo sv. daritev. Neizmerna množica ljudstva je prihitela od vseh strani skupaj, da vidi č. g. novomašnika in sprejme od njih sv. blagoslova. Frančiškan o. Gelazij Rojko so govorili v cerkvi

slovesno propoved, v kateri so s priprostim, a ganljivimi besedami slavili vzvišenost duhovnega stanu. Po cerkvenih opravilih, tudi večernice so imeli č. g. novomešnik, pomikati se je začela lepa vrsta gostov proti domu novomašnikovemu, proti Radincem. Tukaj je našlo notranje, dušno veselje tudi na zunaj svoj izraz v besedi in petju. Vrli oče č. g. novomašnika pa so skrbeli cele tri dni v svoji velikodušnosti in požrtvovalnosti, da so gostje ta čas lahko skupno uživali svoje veselje. Vsako popoldne je radujoče se goste počastilo za kratek čas tudi nekoliko velečastite duhovščine iz bližine s svojo navzočnostjo. Cela slovesnost se je vršila popolnoma v katoliškem in slovenskem duhu. Zato so skrbeli posebno tudi vrli oče, ki so znan kot večkratni romar v Marijino-Celje in jeden izmed onih slovenskih romarjev, ki so se lani hodili v Rim poklanjat sv. Očetu. Vsi gostje so odhajali z Radinc z jedno željo, da bi Bog ohranil dolgo, dolgo let č. g. novomašnika in zraven tudi skrbne mu stariše.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Remšnik 6 fl. 64 kr., Kalobje 4 fl., Žusem 4 fl., Sv. Jurij na južni železnici 23 fl. 7 kr., Slivnica pri Celju 5 fl., Slovenska Bistrica 15 fl., Sv. Venčesl 10 fl., Sv. Anton v Slov. gor. 3 fl. 44 kr., Vržeje 2 fl. 30 kr., Ljutomer 15 fl. 95 kr., Sv. Peter pri Radgoni 15 fl., Jarenina 44 fl. 72 kr.

Gospodarske stvari.

Zrak in svetloba v hlevih.

Na koncu prosvetljenega 19. veka pač nihče več ne dvomi, da je zrak za vsa pozemeljska bitja neobhodno potreben, da je — bi rekel črnobradi profesor — *condicio sine qua non*, pogoj, brez katerega ni nič. Isto velja skoraj do besede o svetlobi, čeravno se zdi na prvi pogled malo pretirana ta trditev. Brez zraka ne more živeti ne človek, ne žival, ne rastlina; brez svetlobe se ne razvija nobena stvar. Kjerkoli živorarji kaka, če tudi najmanjša živalica, smemo in moramo sklepati, da ima zraka in sicer zdravega zraka, ki ne krati, temveč pospešuje življenje okoli sebe. Kar velja o jedilih, kar o vodi in drugih pijačah, to velja ravno tako ostro in morebiti še bolj o zraku: ako hočeš, da ti je zvest in zanesljiv hlapec, moraš skrbeti, da je svež, čist in zdrav. Kolikor stori zrak dobrega, dokler se ohranjuje čist in ni pokvarjen, toliko in še več more škodovati, če je nečist, pomešan s škodljivimi tvarinami. In kje bi pa zrak bil večje važnosti, večjega vpliva na živali, ki so za človeka, posebno poljedelca in gospodarja največje imenitnosti, kakor v hlevih, kjer biva živina največji del svojega življenja?

Čisti zrak ima v sebi dosti kislika in dušika, ravno tako tudi v obilici ogljične kisline in vodenega para. Ako se pa v tej sestavi še nahajajo druge, nepotrebne primesi, ki so jako ostre ter organizem tako rekoč razjedajo, tedaj zrak ni več čist, ampak pokvarjen in zato jako škodljiv. Kje pa se nahaja tak zrak češče, kakor v hlevih, ki se premalo čistijo in prezračujejo, ki so prenizki, z govedjo prenapolnjeni, povrh še brez vsake ali vsaj brez dovoljne ventilacije (prezračitve), brez odtoka gnojnice itd. Hlevi s takimi in še z drugimi slabostmi nikakor ne morejo ugajati, posebno pa še konjem ne. Po težkem delu se vrne konj k počitku v hlev ter jako na dolgo in globoko diha vsled utrujenja.

Kaj pa mora konj vse pri taki priliki v zaduhlem hlevu vdihavati! Navadno in naravno najškodljivejše

snovi, ki prav neugodno vplivajo na celi živalski organizem. Utrujen konj se toraj jako slabo spočije v takem smradljivem, okuženem hlevu! In kaj bode iz žrebeta, ki mora v taki zaduhli temnici živetariti? Vse drugo, le čil in priden konj nikdar. Kajti tudi tema jako neugodno vpliva ter pomaga slabemu zraku kot zvesta tovarišica pri spodjedanju zdravja. Brez svetlobe ne vspeva nikoli in nikjer živalski ali rastlinski organizem. Tako se pozna to tudi pri živini, ki veliko dela, a počiva v temnih, neprezračenih hlevih. Kmalu postane zaspana, brez prave moči, brez prožnosti in energije, in vse to le za to, ker ji primanjkuje jačujočega in oživlajočega elementa, svetlobe ravno o času počitka, kedar bi ga bila najbolj potrebna.

A pogostoma se sliši vgovor, češ, bolj ko je živina v temi in pri miru, bolj se redi. Tudi to je res, a če češ svojo živino rabiti tudi za delo ter je ne le rediti za mesarja, moraš ji privoščiti dovolj blagodejne svetlobe. Skrbeti mora toraj vsak gospodar gledé hlevov najprvo za to, da imajo dosti svežega zraka in ne premalo svetlobe. Ker se proti temu še prevelikokrat greši, opozarjamo slovenske kmete, naj pazijo že pri stavljenju in zidanju svojih hlevov, da se ti tako uredijo, da jim nikdar ne bode primanjkovalo zdravega zraka in svetlobe.

Vsem p. n. hmeljarjem

Povodom bližajoče se hmeljske trgatve usoja se podpisani društveni odbor, vsled sejnega sklepa od dne 14. julija t. l., vse p. n. hmeljarje opozoriti na sledeče in prositi, naj bi se nasvetovano gotovo izvršilo:

Naš hmelj bil je pred leti na dobrem glasu in se je dobro plačal, ker so ga ljudje skrbno in čisto obirali. Postavili so ga kupčevalci v tem oziru drugim hmeljarjem v vzgled. V novejšem času pa se je pri trgatvi ali obiranju hmelja ugnezdila neopustljiva malomarnost, vsled katere je njegov vgléd zdatno trpel in cena njegova je padla od leta do leta.

Če se v pošte v jemlje, da je cena skrbno obranega hmelja vedno za 15—20 gld. višja od malomarno nabranega, tako bode gotovo vsem hmeljarjem v korist, ako bodo za to skrbeli, da se bode letošnje obiranje hmelja izvršilo skrbno in kolikor mogoče čisto in snažno.

Ako bi vsi p. n. hmeljarji opazovali ta svet, gotovo bi se naš hmelj v kratkem povzdignil na ono stopinjo ugleda, katero je pred leti zavzel in tudi cena bi mu zdatno poskočila.

V Žalcu, dne 30. julija 1894.

Odbor južnostajerskega hmeljskega društva.

Sejmovi. Dne 4. avgusta na Sv. Gorah, v Arnotcah pri Šoštanju in Poličanah (svinjski sejem). Dne 6. avgusta na Ptuj, v Loki, Trbovljah, pri Sv. Janžu pri Arnovžu, na Svetini, pri Mariji-Snežni in pri Novi cerkvi. Dne 7. avgusta v Radgoni. Dne 8. avgusta v Imenem (svinjski sejem). Dne 9. avgusta na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 10. avgusta v Podčetrtku, Brežicah, Lučanah, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Radgoni, Slovenjem Gradcu in Celju.

Dopisi.

Iz Gornjega grada. (V spomin). Dne 16. jul. izročili smo materi zemlji truplo preblage, daleč okrog znane, ker pri vseh priljubljene Marije Hren, p. d. Joškove matere. Že dolgo ni bilo pri kakem pogrebu videti tolike udeležitve raznega ljudstva, kakor ravno omenjeni dan pri pogrebu Joškove matere, kar pač najbolje pričuje njeno priljubljenost pri vseh. Ubožčeki zgubili

so z njo prav veliko; kajti bila je silno usmilečnega srca do rev in sirot, katerih tudi v svoji oporoki ni pozabila. Bila je ranjka pa tudi pobožna, da, v resnici pobožna. Ni bilo skoraj dneva, ko bi je ne bilo pri sv. maši, češče je pristopala k mizi Gospodovi. Zavolj tega in radi njenih drugih vrlin bila je, kar je pač razumljivo, ne le pri domači, ampak tudi pri sosedni častiti duhovščini spoštovana; in jaz mislim, da ni bil le slep slučaj, marveč da je previdnost božja tako nanesla, da so njeno truplo k večnemu počitku spremljali štirje duhovniki. Pred hišo, kakor pozneje na pokopališču zapeli so ji naši pevci tako ganljivo, da je malo katero oko ostalo brez solz. Ranjka bila je pa tudi prebrisana in razumna, da malo takih. Kolikim je dala dobre nasvete, koliko preprirov pospravila! Bil je svoje dni tukaj pri nas sodnik, kateremu je bilo veliko ležeče na tem, da bi zabranil vedno tožbovanje med Slovenci. No seveda, takih sodnikov dandanašnji ni obilno. Pa kakor pravim, mi smo enega imeli. Ako se mu pa pri vsem svojem prizadevanju tu in tam vendar-le ni hotelo posrečiti, razgreta srca z lepa pomiriti, odpravil jih je navadno z besedami: »Jaz sedaj ravno nimam časa; pojdite za trenotek k Joškovim na poliček vina in potem lahko spet pridete«. Toda od Joškovih se navadno niso vračali k sodniku, marveč pomirjeni šli so domu. Joškova mati so prišlece precej spoznali. »Po kaj pa ste prišli v Gornjigrad?«, tako so jih ljubeznjivo nagovorili. »Mislim toževati se, kaj ne? O počajte malo! za take pa jaz vina ne točim. Vino pomeni ljubezen, te pa vi ne poznate. Le pojdite kam drugam. Ako si pa daste roke, lahko ste tuka in še sama vam bom dala en poliček za na vrh«. To je navadno pomagalo. Kaj ne, predragi Slovenci, redke so take žene med nami? Ravno zato nam pa ostanejo Joškova mati v toli blagem spominu. Ljubi Bog jim ne bode dolžen ostal. Šli so od nas, pa uverjeni smo, po obilno plačilo. D.

Iz Središča. (Kolera?) V ponedeljek, dne 23. pr. m. pripeljal je vlak iz Ogerskega v Središče mrtvo truplo nekega delavca, rodom Italijana, ki je potoma, baje že v Kaniži naglo umrl. Njegovi sopotniki (bil je jih poln kupé) tudi laški delavci, ki so se vračali iz Ogerskega domov — menda niso hoteli smrti svojega tovariša sprevodnika takoj naznaniti, ker je umrl za boleznijo, podobno koleri. V Središče, kjer so mrliča z dotičnim vagonom vred ostavili, pripeljal se je takoj s prihodnjim vlakom okraj. zdravnik, g. dr. Sadnik, ki je z domačim zdravnikom g. dr. Spešičem mrličev drobce preiskal ter našel, da potnik ni umrl za kolero, pač pa za črevesnim legarjem.

Iz Negove. (Napis i). Ako se bližaj prijazni Negovi, te že od daleč pozdravlja bela grajščina, katero pa žal, oskrbujejo nemškutarji, ki zlasti niso prijatelji slovenskih duhovnikov. Ako zapustiš grajščino ter greš mimo zale cerkve in čednega župnišča, prideš do stacune z napisom: Jozefa Horvat, trgovina raznovrstnega blaga. Tako je prav! Tudi gostilničar g. Spirk ima nad vratmi slovenski napis: Karl Spirk, gostilničar, vendar se mu ne more reči, da je naš mož, ker je preveč zateleban v Bračkovu knjižuro. Tudi na šolskem poslopju se blišči zlati napis: »Pustite otročiče k meni!« Mislil bi pač vsak, da se podučuje naša šolska mladina v strogo narodnem duhu. Toda motiš se. V šoli zapoveduje nadučitelj g. Budna. Koliko si on kot ud nemškega šolskega društva prizadeva naše slovenske otroke ponemčiti! Kako si upa ta predrznež imena naših šolarjev po nemškutarsko pisati! Nemščino že v prvem razredu od otrok tirja, ko še ti prav gladko slovenski čitati ne znajo. Naj jo popiše v »rajh« k tistim, katerim se tako rad prilizuje! Sicer pa ti bode že, ljubi »Jaka in kordl« odzvonilo. Le potrpi! Omeniti še mi je, da je neka deklica v šolo

gredé pozdravila nekoga z besedo »šmorn« namesto »Morgen«. Brž ko ne morajo otroci v šolo prišedši pozdravljati »oberlehrerja« po nemško. A ta nedolžna deklica je besedo napačno razumela in jo navešča rabila za pozdravljanje ljudij. — Blizu Negove se nahaja gostilnica g. Martina Fras-a, narodnega moža, ki ima tudi nad gostilnico slovenski napis in je naročen na »Slovenskega Gospodar«-ja. Tega gostilničarja priporočam vsem. Živeli taki rodoljubi! Rodoljub.

Iz Rogaškega okraja. (Svoji k svojim.) Kakor po deževnem vremenu gobe iz zemlje, takó naraščajo v novejšem času nemškutarski napisi v našem okraju. Posebno napreduje v tem Kostrivniška občina, ki se tu in tam imenuje tudi »Karžupnikovina«. Tamošnji beri in strije je Nemec, da mu ni para. Ima tudi lepo navado, neznansko kričati, da bi si pridobil tem večji »rešpekt«. Ne vemo, ali sta se sicer pridna brata obrtnika Fajs dala v kozji rog vgnati od kričečega beriča, ker sta si dala napraviti popolnoma nemške napise, ali pa sta kar čez noč slekla slovensko ter oblekla nemško suknjo. Naj bo eno ali drugo, lepo to ni, pa tudi koristno ne; zakaj zaveden Slovenec bo sklepal iz takšnih napisov, da sta obrtnika Nemca ali vsaj nemškutarja ter so bo ravnal po geslu: Svoji k svojim! Na nemškutarje se nikar ne smeta zanašati, ker dandanes ni več »nobel« zavoljo par nemških besedice se štuliti med Nemce ter v blato teptati svoj lastni rod; zato je celó naravno, da se število nemškutarjev vedno bolj krči. To je gotovo spoznal tudi g. Brezinšek v Rogatcu. Njegovo gostilno smemo priporočiti vsakemu Slovencu. Tam najdeš par slovenskih časopisov in dobiš za zmerno ceno prav dobro jed in pijačo. Posebno je priljubljen pri sosednih Hrvatih, ki kaj radi zahajajo k svojemu »Naceku«. Samo eno prošnjo bi imeli do njega: v večji dvorani je nekaj podob, ki žalijo okó krščanskega človeka; zató bi prav radi, da se odpravijo ali pa nadomestijo z drugimi. Upamo, da nam g. Brezinšek gotovo spolni skromno prošnjo.

Iz Sotle. (Poberki.) Kadar se modri ljudje zberejo, pa jim zmanjka gradiva za pogovore, začnejo soditi o vremenu. O tem predmetu zna vsaki najbolj zdati: ako ne bo tako, bo pa drugače. Tudi jaz bi rad nekaj o letošnjem — se ve dozdanjem — vremenu povedal, kako se je pri nas med Savo in Sotlo obnašalo. V začetku pomladi je bilo prav nagajivo; po nobeni pratiki se ni ravnalo. Če je pratika kazala: »lepo vreme«, je gotovo deževalo. Take pratikine pomote so nam bile ob času koruzne setve in ob času senene košnje jako neprijetne. Pa morali smo z godrnjanjem vse prestati. Pomlad je bila le v pratiki. Še le poletje nam je pokazalo bolj prijazni obraz in ljubko solnce je počelo tako žarko pripekati, kakor da bi bilo hotelo v nekih dneh dostaviti, kar je v mesecih kasnilo. Večkrat so črni oblaki solnce zakrili, kakor bi nam hoteli povedati, da ga ne zaslužimo; in ob takem zatemnelem času začelo je dostikrat od daleč bučati, da se je zemlja tresla; bliski so švigali po črnih oblakih, da je bila groza. Če se je pa taka »gromska pištola« sprožila, je po navadi »zadela«. V Bučki župniji stoji ob okrajni cesti močni hrast — pa od vrha do tal čisto goli; listje mu je sicer zeleno, pa suho — »gromska pištola« ga je zadela in mu kožo odrlo. Na Hrvaškem je se sprožila v neki hlev, in ubila lepo, drago kobilu, žrebetu pa, ki je bilo tudi v hlevu, je prizanesla. Je v časi res muhasta taka — pištola. — V Podčetrtku so imeli meseca septembra lanskega leta občinske volitve. Vodil jih je znani apotekar Vaculik, — kakor ime kaže, trdi Nemec — tako modro, da so mu jih ovrgli. Kdaj bodo nove volitve — kdo ve? saj se tudi nič ne mudi. Zdanji župan, apotekar, je pri umetnem gospodarstvu občini

poskrbel 98% obč. doklad!! In to je zasluga dovolj, da je dobil za nje »križec«. Srečna občina, ki ima tako zaslužnega in križanega župana! — V Olimju tam neki blizo Podčetrтка — pa šole nimajo, t. j. šolskega podučevanja nimajo. To je v zdanjih razsvetljenih, ukaželnih časih kaj čudnega. Šolo sicer imajo, tudi učitelja so imeli; pa šolska gosposka je spoznala, da je premalo prostora za toliko šolarjev. (Šolsko podučevanje je bilo do zdaj v farovžu, nekdanjem samostanu.) Kr. šol. svet in dotične občine pa pravijo, da je prostora dosti in se branijo, kar morejo, novo drago šolo postaviti. Okr. šol. svet jim je, meni nič, šolo zaprl, in v starem poslopju podučevanje prepovedal. Starišem in sploh vsem pametnim ljudem tako strogo postopanje ni po volji. In kaj ne izume ljubizen do otrok! Neki »nebodigatreba« je Olimčanom moder svet dal, naj si sami učitelja dobijo. In to so storili. Najeli so nekega Švegler-ja, da je podučeval. Toda šolska gosposka je to zvedela in g. »becirkhopman« je prišel v Olimje, da bi se prepričal o podučevanju novega učitelja. Zatorej ga vpraša, kje ima spričevala učiteljske sposobnosti? To vprašanje je g. »učitelju« Šveglerju besedo vzelo, da jo je kar popihal in Boga hvalil, da je tako odletel, kajti on je spričevala doma — »pozabil«. Je pa to modro, da ostane toliko otrok tako dolgo zaradi trdoglavnosti nekaterih brez podučevanja? Ni vse staro za nič, če je tudi v farovžu. Gromska pištola! — Letina je do zdaj lepa; strni obilo, in je tudi zdrava. Vinogradi so bolj ubogi, posebno ako so slabo obdelani. Nasadi amerikalanskih trt so pa z grozdom obloženi. Ko bi ljudje se le bolj hlabro sajenja amerikanca poprijeli! Stari vinogradi pojemajo in hirajo, kakor bi imeli sušico.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nadvojvoda Viljem, stari stric svetlega cesarja, veliki mojster nemškega viteškega reda in glavni nadzornik topničarstva, je zadnjo nedeljo po sv. maši v Badenu pri Dunaju blizu električne železnice jahal konja. Ta pa se splaši. Ko nadvojvoda vidi, da ne more konja več brzdati, skušal je z njega skočiti, ali obvisel je z jedno nogo v stremenu in konj ga je vlekel kakih 30 metrov daleč. Nadvojvoda se je tako močno na glavi poškodoval, da je popoldne ob 6. uri umrl. Nad to nesrečo v cesarski rodovini žaluje tudi slovenski narod.

Solnograško. Pred par leti se je na Dunaju ustanovila Leonova družba, družba katoliških avstrijskih učenjakov. Prve dni tega tedna je ta družba imela svoje glavno zborovanje v Solnogradu, kjer se je zbral cvet katoliških učenjakov širne Avstrije.

Moravsko. Z velikim navdušenjem je bil v Brnu 30. in 31. julija prvi češki katoliški shod. Predsednik je bil grof Serenyi. Politična vprašanja so bila izključena na tem shodu, kjer je bilo vrlih katoličanov nad 1000. Tudi nekaj Slovencev se je tega shoda udeležilo.

Štajarsko. Za poslanstvo pokojnega dr. Heilberga se potegujejo v Brucku in Ljubnu konservativci, liberalci in nemški nacijski. — Državna poslanka grof Stürgh in Foregger sta bila pri baronu Chlumecem, naj ta-le prepreči slovenske paralele na Celjski gimnaziji. Mislimo, da sta ta dva gospoda zastonj hodila prosit predsednika poslanske zbornice za to krivično posredovanje.

Koroško. Z ozirom na predstoječo državnozbornsko volitev napravi katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence v nedeljo 5. avgusta javen shod v gostilni

pri Hafnerju v Št. Štefanu v Ziljski dolini. Za občini Brdo in Goriče bode poseben volilni shod. — Deželnega sodišča svetovalec Hren je šel v pokoj. Slovensko ljudstvo zahteva, da zopet Slovenec dobi to službo.

Kranjsko. Svetli cesar so ustanovitev Kranjske gimnazije odobrili. — Preteklo nedeljo je bil shod volilcev v Trebnjem na Dolenjskem. Poročali so dr. Papež, Fr. Povše in dr. Žitnik. Poslušalcev je bilo kacij 600. — Spomenik Cigaletov bode odkrit v Črnem Vrhu dne 26. avgusta. — Dne 29. julija so imeli v Logu pri Vipavi razgovor o ustanovitvi katoliškega političnega društva za Vipavsko dolino. Na angeljsko nedeljo bode otvorjeno.

Primorsko. V Kanalu na Goriškem snujejo »sadsadarsko in vinarsko društvo«. — V Trstu bodo položili pred javnimi skladišči nov tlak, in čudo, kamenje zato hočejo naročiti iz Sicilije, kakor da bi pri Trstu ne bi bilo dovolj dobrega kamenja za tlak.

Ogersko. Minister notranjih zadev Hieronymi nič ni dosegel na Erdeljskem pri Rumuncih. To je menda krivo, da rumunski voditelji, ki so bili pred nekaj tedni v Kološu obsojeni zaradi spomenice svetlemu cesarju, in katerih obsodbo je višje sodišče potrdilo, niti niso sami nastopili kazni, ampak so po potrdbi koj orožniki prišli ponje. Župnik dr. Lukaciu se ni dal ukleniti, na kar ga orožnik ustrelil. Take krivice se morajo maščevati.

Vunanje države.

Rim. V soboto je poročal neki pariški list, da je v Lucernu v Švici umrl slavn kardinal Ledochowski. To pa ni resnično, kajti kardinal Ledochowski je povsem čvrst in zdrav. Hvala Bogu, kličejo vsi katoliški Slovani.

Italija. Preteklo soboto je v Rimu sodišče oprostil vse zatožence, ki so milijone na milijone goljufali pri rimski banki. Dasi je njihova goljufija jasno dokazana, vendar so oproščeni. Italija je res ob skoro vse blagostanje in popolnoma ob vse poštenje.

Francosko. To sredo so v Lijonu sodili Caseria morivca Carnotovega. Cel batalijon vojakov je moral stati okoli sodne palače. Obsodba se gotovo glasi na smrt. — Postava zoper anarhiste, kakor jo je izdelala vlada, je vsprejeta z veliko večino v poslanski zbornici in v senatu. — Te dni dolžijo, da so baron Mackau, grof de Mun in rajni Bolanger hoteli pred leti Carnota zapreti in francosko kraljestvo obnoviti.

Belgijsko. Kmalu bodo volitve po novem volilnem redu. Na nje se vse tri stranke, konservativna, liberalna in socialistična, nekako s strahom pripravljajo. Ako bodo volili prosto in iz pravega prepričanja, bode se pri volitvah tudi pokazala prava želja ljudstva.

Bolgarsko. Minister Radoslavov bo bržčas moral službo zapustiti. Mož se z nobenem tovarišem ne more poganjati; najbolj ga menda jezi, da on ni postal ministerski predsednik. — Veliko se te dni piše, da se bolgarski narod vedno bolj nagiba na rusko stran; pač le tisti možje, katerim Rusi žepe polnijo; saj je znano, da so Rusi le s podkupljenimi vojaki odstranili prejšnjega kneza Aleksandra.

Azija. Vojska med Japonci in Kitajci ni napovedana in vendar že vihti na otoku Koreja svojo krvavo smrtno koso. Dasi imajo Japonci trikrat manj vojakov, nego Kitajci, vendar povsod napredujejo, ker so prav dobro izvežbani in oboroženi. Japonci so posebno s tem dosegli velik uspeh, ker so ujeli korejskega kralja.

Afrika. Egipčovski podkralj Abbas je odpotoval v Evropo. Dne 29. julija je bil v Milanu in potem dalje potoval v Lucern v Švico. — Na jugu Wangare v Sudanu je bil pred nekaterimi dnevi boj med Marabu-Alikari in Francozi. V boju je bilo 500 Alikarov in do-

mačinov mrtvih. Francozi so zgubili 9 mož mrtvih in je 6 častnikov in 243 mož ranjenih.

Za poduk in kratek čas.

Napoleon I. in branjevka.

(Iz francoščine).

Ko je bil mladi Napoleon v vojaški šoli brijénski, imel je kaj rad sadje; kupoval ga je pri dobri in poštenu branjevki Urši, ki je blizu šole prodajala raznovrstno sadje in sočivje. Ako je včasih njegova možnja dobila sušico, ga kar nič ni skrbelo, saj žena mu je zaupala; kako hitro pa je dobil nekoliko cvenka, bila je njegova prva pot k branjevki, da poravna svoj dolg. Ali ko mu je bilo odriniti iz Brijéna v Pariz, bil jej je dolžen cela dva tolarja; zato pride k njej, ter jej reče: »Kmalu zapustim to mesto, pa dolga ti nimam z ničemer poplačati, ali spominjal se nate bodem in nikdar nate ne pozabil«. »Kaj bode te neki, pojdite v miru, mladi gospod«, odgovori žena, »Bog vas naj varuje in vam da obilo sreče!« —

Po mnogih zmagah zaslovelo je Napoleonovo ime go vsej Evropi; vse države so trepetale pred njegovim orožjem in s strahom pričakovale bodočnosti. Zato pa so bili Francozi tudi ponosni na Napoleona ter ga izvolili dne 2. decembra l. 1804. za svojega cesarja.

Nekega dne pričakujejo prebivalci mesta Brijén novega cesarja, ki pa pride po svoji navadi pred odločeno uro na skrivnem v mesto. Ko si ogleduje ulice, katere je bil kot vojaški učenec tolikokrat premeril, obstoji naenkrat sred ulice, dene roko na čelo, kakor bi se česa spomnil, ter sam pri sebi izreče ime branjevke: »O, Urša!« Zvedevši, da še živi in kje da stane, napoti se brž s svojim služabnikom k njej. Vstopi skozi ozka in nizka vrata v malo, ali prav čedno izbico, ko ona ravno s prtom pokriva mizo za večerjo. »Ali se dobi tukaj nekoliko okrepcala?« vpraša cesar. »Seveda, seveda«, odgovori žena prijazno, »grozdje je že zrelo«. Reki odide ter poišče par grozdov ter jih dá ptujcu, ki se je bil med tem meni nič tebi nič vsedel k mizi.

Ko je bil cesar poskusil grozd, vpraša ženo: »Poznaš li cesarja, ki ima danes priti v mesto?« »Ni ga še, ali ne bode dolgo, da ga vidimo. Kako bi ga jaz ne poznala? Saj mi je bil svoje dni dal skupiti sadja več kakor jeden jerbas«. — »Ali je pa vselej tudi vse pošteno plačal?« — »Da, vedno je vse poravnal do zadnjega vinarja«. — »Žena, ti ali nečeš povedati, kar veš, ali pa imaš slab spomin, ker cesarja celo ne poznaš, ki zdaj s teboj govori, tudi ti nisem bil vselej plačal, ampak sem ti še na dolgu dva tolarja«. Po teh besedah seže Napoleon v žep ter dá ženi 1200 frankov (blizu 550 gld.) za glavnico in za obresti. Branjevka Urša, ki spozna cesarja, pade na kolena ter vsa osupla ne vé, kako bi se mu dostojno zahvalila za toliko dobrotljivost; otroci pa se spogledavajo, ne vedoč, kaj to pomeni.

Napoleon dá na mestu starega branjevkega hrama postaviti novega in lepega. »V tem poslopiju bodem stanoval«, rekel je, ko je bilo delo dovršeno, »kadarkoli pridem v Brijén in dovolim, da ima to poslopje moje ime«.

Smešnica. Gospod katehet v šoli vprašajo: »Kdo je bolj zaslužil kazen, Adam ali Eva?« — Učenec: »Adam«. — Katehet: »Zakaj?« — Učenec: »Adam je bil mož in zato bi bil moral bolj pameten biti, nego ženska«.

Razne stvari.

(Cesarsko odlikovanje.) G. Ernest Eckel, bivši župan na Ptuj, je dobil od svetlega cesarja viteški križec Franc-Jozefovega reda.

(Ljudske shode) sklicati meseca avgusta in septembra namerava »Slov. politično društvo« na Murskem polju, pri Sv. Petru pod Sv. gorami, v Slov. Gradcu in v Slov. Bistrici; shod volilcev pa skličeta poslanca dr. Jurtela in dr. Gregorec 2. septembra na Ptujski gori.

(Častnim občanom) so vse občine župnije Sv. Jurija v Slov. goricah izvolile vlč. gospoda župnika Jurija Rantaša o priliki zlate maše.

(Družba sv. Mohorja) šteje letos 65.952 udov. To število najbolj dokazuje, da naše ljudstvo dobro razume pismen slovenski jezik.

(Imenovanje.) Knezoškofijskim duhovnim svetovalcem so imenovani ti-le velč. gg.: Jurij Rantaša, zlatomašnik in župnik pri Sv. Juriju v Slov. goricah; Jožef Kralj, dekan in župnik na Zavrču in Jakob Lempl, dekan in župnik v Škalah.

(Doktor vsega zdravilstva) je postal te dni na Graškem vseučilišču gosp. Anton Švab, rojak iz Št. Pavla pri Voljski.

(Učiteljske spremembe.) Nadučitelja sta postala gg.: nadučitelj pri Sv. Barbari v Halozah, Franc Podobnik, na Hajdinju in učitelj na Zavrču, Mat. Herič pri Novi cerkvi. Učitelji so postali gg.: Janez Rupnik v Žitalah, Jakob Pukmeister v Črešnjevcu in Jožef Čeh pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Podučiteljici gospdč.: Marija Vadnou na Sp. Polskavi pride v Maribor na II. dekleško šolo in Marija Kralj iz Čadrama v Rečico. Stalno namesčeni so podučitelji gg.: Ferd. Reich v Slov. Bistrici, Jak. Vrečko v Ribnici in Janez Brinšek v Šoštanju.

(Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor.) priredi v nedeljo, dne 5. avgusta v šolskih prostorih veselico s petjem in gledališko igro »Kje je meja?« Začetek ob 4. popoldne. Vstopnina 10 kr. od osebe. Prosta zabava pri Roli. K obilni udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Na Mariborski gimnaziji) je v preteklem šolskem letu bilo 250 slovenskih in 118 nemških učencev. Slovenske paralelke na spodnji gimnaziji so bile prav dobro obiskane.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) IX. redna velika skupščina bode v Novem mestu dne 7. avg. t. l. Vspored: I. Sv. maša ob 1/2 11. v frančiškanski cerkvi. II. Zborovanje ob 1/2 12. v »Narodnem domu«.

(V. shod avstrijskih vinogradarjev) bode na Dunaju od 4. do 6. septembra t. l. Naj se na tem shodu res kaj koristnega ukrene za naše vinogradnike!

(Sodnijske zadeve.) Deželnega sodišča svetovalci so postali gg. okrajni sodniki: Leop. Ledinek v Konjicah, Julij Seewaldt v Arnovžu, Karol Sok v Gornji Radgoni, Rudolf Kern na Laškem, dr. Alojz Fohn v Mariboru l. br., dr. Franc Vovšek v Mariboru d. br., Karol Trtnik na Vranskem in Štefan Kacijančič v Slov. Bistrici.

(Štajerski kmet) poslal nam je naslednji popravek: Slavno uredništvo! Na podlagi § 19 tiskovnega zakona prosim, da sprejmete slediči popravek: Ni res, da bi »Štajerski kmet« kaznjenca za botra imel. Ni res, da bi bil kak kaznjenec ali kdo v kaznilnici nastavljen, le eno vrstico za naš list napisal. Ni res, da bi bil kaznjenec Fritz, ki je nam popolnoma neznan, v ta namen kako naročilo dobil. E. Hinterholzer, urednik »Štajerskega kmeta«. — Mi smo pisali: (Čujte, kdo piše »Štajerskega kmeta«!) Prvi članek v 1. številki bi moral predstaviti iz nemškega na slovenski

KONJAK.



Ta iz krepkega, na lastnih goricah zrascenega vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživiljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni želodcu, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu da škrinjica zastoj in plača se na pošti voznina. Dobi se le samo pri **Benediktu Hertl**, graščaku na Goliču pri Konjicah na Štajarskem.

Zaloga v Mariboru pri Alojziju Quandest, gosposke ulice 29-52

Nizozemska zavarovalna družba za življenje.

„Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lyfrente in Amsterdam“.

Podružnice:

3-6
v Avstriji: Dunaj, I. Petersplatz 7.
na Ogerskem: Budapest, IV., Koronaherczegetica 20 sz.
na Nemschem: Hamburg, Büschstrasse 11, II.
na Francoskem: Paris, Avenue de l'Opere 26.
v Belgiji: v Bruselji, Rue Royale 89.
v Luksenboru: Eich pri Luksenboru;
v Nizozemski Indiji: Soerabaia, Willemskade.
v južni Afriki: (republika Transvaal) Pretoria, Argyle-Buildings, Pretoriusstraat.
Zavarovalno stanje koncem leta 1893: 85 milj. kron av. v.

Za vse v Avstriji vršča se zavarovanja je založena popolna svota za premije zavarovancem in državi v varstvo pri c. kr. ministerialni plačilnici na Dunaji.

Nizozemska zavaruje na razne načine in sicer za smrt in življenje, za doto, za doneske k izreji otrok, za rente in pokojnine za vdove po najboljših pogojih. Premije so zmerne in tudi za police in pobotnice ni treba plačati nobenih pristojbin.

Več povejo:

Glavno zastopništvo za Avstrijo, Dunaj, i., Petersplatz 7.

Inspektorat za Štajarsko in Kranjsko, v Mariboru, Kaiserstrasse št. 16 (nadzornik Franc Atteneder) in vsi krajni zastopniki.

Štajerska deželna zdravilnica Rogačka-Slatina.

Južne železnice postaja: Poličane.

Sezona od 1. maja do 30. septembra.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravnateljstvo brezplačno.

Tempeljska in Styrija-slatina, vedno nova polnitev,

slavoznano glavberjevosočno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini ter tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših spece-rijskih in droguerskih prodajalnicah ter v lekarnah. 3-6

Zahvala.

Povodom smrti ljubega, nepozabljivega soproga, oziroma sina, brata in svaka, gospoda

Karol Trček-a,

posestnika, uda okr. odbora in šol. sveta, načelnika požarne brambe v Kozjem itd.

došlo nam je od vseh strani toliko dokazov sočutja, da nam ni mogoče vsakemu osebno zahvaliti se. Izrekamo tedaj tem potom najiskrenejšo zahvalo posebno našemu visokočastitemu gospodu kanoniku, kakor tudi gospodu kaplanu za mnogoštevilne obiske in tolažila in častitemu gosp. župniku iz Podsrede za milobni pogrebni govor, zahvaljujemo se požarni brambi Kozjanski, Rajhenburški, Podčeter- tečki in Planinski, okr. zastopu, šolskemu vodstvu in vsem drugim, ki so izvanredno lepe vence darovali in ranjcega k zadnjemu počitku spremili. Pokazali so s tem še slednjekrat, kako so ga kot dobrega tovariša in blagega prijatelja v življenju ljubili in čislali.

V Kozjem, dne 31. julija 1894.

Amalija Trček,

v svojem in v imenu sorodnikov ranjcega.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!



Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mlince za žito
rezalnice za krmo



aparate proti peronospori
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mlince za sadje
predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obdobju vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoložljiva v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 49

Bogato ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in poštino prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Apno iz Šege,

znano po Dravijski dolini, po Ptujskem polju in po Slov. goricah do Ormoža, povsod pripravno za najboljšo in na zidu najtrpežnejše; velja v Šegi 4 gld., na Ptuj postavljeno pa 6 gld. 30 kr. četrtinjak. Kdaj se ven daje, se lahko pisмено poizvé pri

Juriju Černoga,

6-6

posestniku v Variši vesi, pošta Makole.

Na prodaj

je glasovir. Cena 40 gld. Več pové gospod Gregor Krpač, organist. Pošta Sv. Martin pri Slov. Gradcu. 2-2

Prodaja požlahtnjenih in ameriškanskih trt!

Iz trsnice „Sándortelep v Novem Sadu (Neusatz) na Ogerskem“, katera je blizu 30 oralov velika, se bode za jesen t. l. 500.000 na Riparijo, Portalis, Solonis in Jacquez požlahtnjenih in popolno doraslih trsov prav po ceni prodalo.

Letos je podpisani nad 420 najboljših domačih in tujih plemen, namiznih in za prešanje, požlahtnil ter dopsilje obširne imenike s kratkim popisom plemen in njih obdelovanja vsakemu na zahtevanje brezplačno in poštino prosto.

Iz trsnice se dobivajo tudi zelenovepljeni trsi, nadalje ameriškanski trsi s korenjem za požlahtnjenje in za vsajenje pripravne, istotako tudi od Riparia sauvage, Portalis, Solonis in raznih vrst Rupestris v velikem ter tudi iz že obstoječih in plodovitih požlahtnin mladice za požlahtnjenje.

Alex. Adamovich

Novi Sad na Donavi (Neusatz a. d. Donau.)



Seb. Kneipp

Važno za vsako

gospodinjstvo in mater!

14-24

Kathreinerjeva Kneipp-ova sladna kava

velja vedno več za izvrstno, edino naravno in zdravo ter ob enem za rabo ceno pridajo h kavi. Ona se hvali od visokih zdravstvenih zavodov in je za gospé, otroke, želodčne in živčne bolnike najbolja nadomestba za kavo.

Previdnost pri nakupu! Zahteva se naj in vzame le beli, izvirni zavitek pod imenom

Dobi se povsodi.



Kathreiner.



1/2 kilo 25 kr.